

KARAMÜRSEL ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ

EDEBİYAT KULÜBÜ DERGİSİ

Mayıs 2018

Yeliz YILDIRIM
Ümmet TUN
Vahide AKŞEHİR
Dilara SELVİ
Hatice AKSOY
Ebru AKBULUT
Metin Enfal ADIYAMAN
Leyla SARITAŞ
Serkan ÇAKICI
Zehranur DEMİRCİ
Hatice AKSOY
Sude ÖZDEMİR
Hatice SALİM
Serhat AKBULUT
Ayşe YENTÜR /
İsmet BAŞ/Ömer TURGUT

İ Ç İ N D E K İ L E R

Aşkın Gerçek Örtüsü (Seyahat) Leyla Sarıtaş.....	3
Kudüs Yolunda (Şiir) Ünmet Tun.....	4
Bilge Kral (Biyografi) Vahide Akşehir.....	5
Stephen King Romanları (Yazar Tanıtımı) Metin Enfal Adıyaman	6
Duygularım Arafta, Acı (Şiir) Ebru Akbulut	7
Ben Celal Hoca (Biyografi) Yeliz YILDIRIM	8
Mustafa KUTLU (İnceleme) Zehra DEMİRCİ	9
Büyük Fetih (Kitap Tanıtım) Dilara SELVİ	10
Yeni Okul (Hatıra) Sude ÖZDEMİR	11
Mutluluk (Deneme) Hatice AKSOY	12
Kudüs'e Mektup Yeliz YILDIRIM.....	12
Röportaj Ayşe YENTÜR/İsmet BAŞ/Ömer TURGUT.....	13
Çanakkale'de Bir Asır (Şiir) Serhat AKBULUT	14
Kudüs'e Mektup Ayşe YENTÜR.....	14
Faaliyetlerimiz	15
Unutmayacağız (Şiir) Serkan ÇAKICI	16

Başlarken...

“Dergi, hür tefekkürün kalesidir.” der Cemil Meriç.

Arkadaşlarımızın değişik zamanlarda okul içinde değişik etkinliklerde yaptıkları çalışmalarını bir “fikir kalesinde” toplayalım dedik. Ortaya şu an elinizdeki mütevazî çakışmamız çıktı. Çalışmalarını buraya ekleyemediğimiz arkadaşlarımız da oldu. Onları da bir sonraki çalışmalarımızda değerlendireceğiz inşallah.

İnsanlık için küçük ama bizim için büyük anlamı olan bu mütevazî çalışmalarımızı beğeneceğinizi umar, yeni sayılarda buluşmak dileğiyle hoşça bakın zâtınıza.

Editör.

KARAMÜRSEL ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ EDEBİYAT KULÜBÜ

- Kültür Edebiyat Kulübü Dergisidir.
- Yıl :1 Sayı : 1
- Tarih: Mayıs 2018
- Vakit buldukça çıkarılır.
- Bir sonraki sayı için yazmaya gönüllü, cesur ve eli kalem tutan öğrenciler aranmaktadır.

AŞKIN GERÇEK ÖRTÜSÜ

Bir hayli heyecanlı , çok az yorgun ... Ama çok güzel hisler içerisindeyiz. İhram sınırları çoktan geçilmiş. Medine'nin üzerindeyiz. Uçak bile sessizleşti sanki . Gül yüzlü Efendimizi rahatsız etmemek için . Alemlere rahmet olan güzel peygamberin diyarı , güzel Medine..

Biz geldik...Gözlerimiz yaşlı çıktık yola , sana kavuşmak , seni görmek arzusuyla ...Fakat gideceğimiz ilk yer Mekke . Usul usul uçuyoruz

Leyla
SARITAŞ
11/B

Ümmü'l Kura'ya ... **Şehirlerin anası , Rabbimizin beytinin bulunduğu o mübarek , güzel belde .** İslam'ın duyulduğu yer ve her köşe başında Peygamberimizin izini taşıyan şehir...

Yürüyorsunuz... Önce uzun ve ihtişamlı yeşil ışıkları olan Harem-i Şerif'in minareleri çarpıyor gözlerinize . Yerler beyaz ... Daha önce görmediğiniz , hissetmediğiniz , türden bir koku eşlik ediyor bir yandan . Öyle güzel ki teninize her değişimde huzur veriyor. Sonra biraz daha sol tarafta Efendimizin doğup büyüdüğü evi görüyorsunuz , sarı- krem rengi duvarları olan mübarek ev . İçinizden salâtü selam getirirken aniden ne görüyorsunuz ! Çok ama çok manidar bir şey . Ebu Cehil'in evi. Peygamberimizin evinin tam karşısında ve bugün tuvalet olarak kullanılıyor. Belki dudaklarını Ada bir gülümseme ile ilerliyorsunuz biraz daha . Yaklaşmış olacaksınız ki bahsettiğim o güzel koku daha da artıyor . Esen her rüzgar bir parça daha koku getiriyor Kabe'den... Etrafta her renkten , her dilden , insan var. Bir ortak noktamız var ki , aynı gaye ile berabersiniz . Dininiz , Rabbiniz , gönlünüz bir ... Herkes aynı tarafa yönelmiş . KÂBE !! Maşherde gibi hissediyorsunuz. Beyaz ihramlı ve siyah giyimli insanlar . Her şey ve herkes huzur veriyor.

...Siyah örtüsüyle ve bütün nuru , ihtişamıyla Kâbe'yi karşınıza gördüğünüz zaman öyle muntazam hisler yaşıyorsunuz ki , mukaddes toprakların biricik siyah incisi Kâbe'yi gördünüz.

“ Buyur Allah'ım buyur ! Emrindeyim buyur ! Senin hiçbir ortağın yoktur. Emrindeyim buyur ! Şüphesiz , hamd sana mahsustur . Nimet de senin , mülk de senindir. Senin hiçbir ortağın yoktur.”

“Sen ey şerefli insan , bak karşında Kâbe , tüm heybetli ve güzelliğiyle ... Rabbin seni beytine misafir etti. Daha ne duruyorsun ? Kendine gelme vakti değil midir ? “ diyor size bir ses ...

Hacerülesved , Peygamberimizin öptüğü ve hürmet ettiği mübarek taş. Rivayetlere göre Kubeys dağlarından getirilmiş. Bismillahu Allahuekber nidaları ile yeşil ışık hizasında onu selamlayarak başlıyorsunuz umrenin ilk tavafına . Hacerülesved ve Kâbe kapısının arasında kalan yer af dileme yerimiz . Sonra Hicr-i İsmail var . Bir zamanlar Kâbe'nin içi sayılıyormuş fakat duvar içeri çekildiğinden , orada namaz kılan , Kâbe'de namaz kıldım dese yalan olmazmış , Efendimizin söylediğine göre . Sonrasında bir bakıyorsunuz ki size bir yol açılmış . Yaklaşıyorsunuz sadece iki adım var

aranızda Rabbimizin beyti ile . Ve dokunuyorsunuz ellerinizle . Gözyaşlarınız daha fazla beklemiyor , birer birer damlıyor ve milyonlarca müminin gözyaşı ile yıkanmış , bu mübarek örtüye sizin de gözyaşlarınız geliyor. Af diliyorsunuz Rabbinizden , yalvarıyorsunuz tertemiz bir amel defteri ile buradan ayrılabilme arzusu ile . Hidayet istiyorsunuz Rabbinizden ve gönlünüzden ne geçiyorsa...■

Ümmet
TUN

12/B

KUDÜS YOLUNDA

*Bitmek bilmeyen dumanlar görüyorum Filistin'de
Geçmeyen zamanla birlikte.
Bir direniş görüyorum sevda yolunda
Titreyen dudaklarla birlikte
Semaya kalkın eller ağlıyor masum gözlerle birlikte.
Ey Kudüs'ün yolunda şehadete koşan ümmet.
Dökülen kanların, cansız kalmış bedenlerin,
Demir parmaklıklar arasından bakan gözlerin,
Uzatan ellerin, tükenen nefesinle birlikteyim...
Ey Kudüs'ün incisi cennetimin nurlu bahçesi
En Sevgili'nin emaneti, ümmetinin ilk kıblesi
Arz ağlıyor bu kanlı topraklara
Bulutlar arasından incilerin dökülüyor.
Bana sesleniyorlar biliyorum:
Göz yaşlarımı görmez misin?
Hiçkırıklarımı duymaz mısın?
Ya sesimi!..
Sesimi duyduğun yere gel
Kudüs'ün incisine...
Eyyubi'nin "Kudüs esirken ben nasıl gülerim?"
Deyişile gel
Ümmetin hatırası uğruna can verdiği
Topraklara gel
Gel hadi!..*

Nuri Pakdil:
Kalbimin bir
yarısı Mekke,
diğer yarısı
Medine;
üzerinde bir tül
gibi Kudüs
vardır."

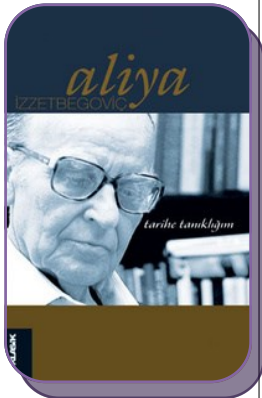
**yürü kardeşim,
ayaklarına bir Kudüs gücü gelsin.**

Nuri Pakdil

**Vahide
AKŞEHİR
11-B**

**“Yeryüzünün
öğretmeni
olabilmek için,
gökyüzünün
öğrencisi olmak
lâzım.”**

Aliya İZZETBEGOVİÇ (Bilge Kral)

1915'te Bosna Hersek'in kuzeybatısında bulunan Bosnoski Samac kasabasında dünyaya gelip yaşamı boyunca hem İslam adına hem de doğup büyüdüğü yer adına gösterdiği mücadeleyle Batı başta olmak üzere bütün dünyaya adını duyurmuş Bilge Kral Aliya İzzetbegović'i bir Boşnak olarak bende anlatmak istedim .

Yaşım gereğince aynı dönemde denk gelemediğimiz İzzetbegović hakkında duyduğum, okuduğum ve izlediğim şeylerden sonra böylesine İslam'a ve halkına bağlı bir insanla aynı ırktan geldiğim için ayrı bir gurur duyuyorum .1992-1995 yılları arasında Bosna savaşında gösterdiği mücadeleyi okuduğumda veya duyduğumda tüylerimin ürpermesine ve gözlerimin dolmasına engel olamıyorum .400milyonluk Avrupa'da yalnızca Müslüman olduğu için vahşice yok edilmek istenen bir Boşnak topluluğunun gösterdiği mücadele karşısında tepkisiz kalmak neredeyse imkansız. Bu dönemde mücadeleyi ne olursa olsun bırakmayan Aliya, 9 yıl hapis hane yatmış ve çeşitli işkencelere maruz kalmıştır. Ancak davasından hiçbir zaman geri dönmemiştir. Aliya'nın başkanlık ettiği ve katliama maruz kalan halkta ölüm uğruna topraklarından vazgeçmemişlerdir. "Barış Gücü" denilip bütün Müslümanların ellerinden silahlarının alınması, bilinçli bir şekilde yardım malzemelerinin engellenmesine rağmen onlar kanlarının son damlasına kadar mücadelelerinden geri dönmemişlerdir. Bir gün askerlerden biri gelip Aliya'ya "Onlar bizim kadınlarımıza tecavüz ediyorlar, onlar bizim kadınlarımızı, yaşlılarımızı ve çocuklarımızı öldürüyorlar. Buna bigane kalmamalıyız." dediğinde Aliya "Sırlar bizim öğretmenlerimiz değildir." diyerek çok veciz bir cevap veriyor. Sırlar Avrupa'nın ortasında yaşattıkları katliamla bir öğretmen olmadıklarını apaçık belirtirken, müslümanlar da onlara karşı gösterdikleri dirençle bu katliama sessiz kalan herkese büyük bir ders vermiştir. Ölenlerin hala çoğunun mezarlarını bulamamışlardır. Bugüne kadar yalnızca 500'ün üzerinde toplu mezarlar ortaya çıkarılmış ve bunun 300'ü mavi kelebeklerin yardımıyla gerçekleştirilmiştir. Mezarların olduğu toprağın yapısının farklı olması ve üstünde farklı çeşitli otların çıkması üzerine bu kokuya giden mavi kelebekler bir çok insanın umut ışığı olmuştur. Srebrenitsa katliamı hem gerçekleştiği dönem de hem de sonrasında büyük izler bırakmıştır. Yalnızca zulüm gören halk değil o zulme şahit olan birçok askerinde katliamdan sonra

psikolojik desteğe ihtiyacı olmuştur. Bu askerlerden biri de Manolo Serrano Yvan der Heoven'dir. Olayın etkisinden hala kurtulamadığını belirten asker yaşanan zulme karşı orda ki masum insanları koruyamadığı için kendini hep suçlu hissetmiş ve o halka kendini affetmesi için mektup bile yazdığını belirtmiştir. Bunca yaşanan olaya ve zulme rağmen Aliya kin tutmadığını şu sözlerle dile getirmiştir "Geleceğimizi geçmişimizde aramayacağız. Kin ve intikam peşinde koşmayacağız." Bu yaşanan katliam halkın yalnızca Müslüman olmasından doğan bir katliamdır. Onların amaçları Müslümanları yok etmektir. Ancak Aliya'nın da belirttiği gibi "Bizi yok etmeye çalışıyorlar ama bilsinler ki Müslümanlar yok olmayacaktır."

1995 yılında Amerika'da imzalanan antlaşma ile yaşanan vahşi işgal sonlandırılmıştır. Bu dava uğruna yaklaşık 200bin Boşnak şehit olmuştur. Aliya'nın anılarını okumak imkansızlıklar içinde büyük umutlar besleyen, adletsizliğe karşı ahlakın zaferine inanan bir ulusun tarihine tanıklık etmektedir. Aliya bir mahkemesinde "Sayın hakim, ben İslam davasında bir neferim, ömrümün sonuna kadar da böyle kalacağım." demiş ve ömrünün yettiği yere kadar mücadelesini devam ettirmiştir. "Bağımsız bir Bosna devleti kuruldu, zalimler devrildi. Çok yaşadım ve çok yoruldu . Şimdi sevgilime kavuşmak istiyorum." diyen Aliya İzzetbegović 19 Ekim 2003 yılında vefat etmiştir. Halkın için, İslam için gösterdiği mücadele unutulmayacak Bilge Kral. Saygı, sevgi ,özlem ve minnetle...■

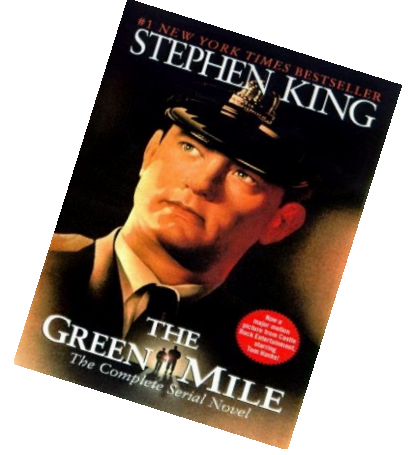

**Metin Enfal
ADİYAMAN
10-C**

Stephen King Romanları Üzerine Genel Değerlendirme

Stephen King'in kitaplarını okumadan önce onun dünyada en çok satan yazarlardan olduğunu bilmek gerekir ve bu üstat haftada sadece yetmiş saat yazmaktadır. Aynı anda birkaç kitap yazabilen Stephen King kitaplarda öyle oynamalar yapar ki okuyucuyu kitaba sımsıkı bağlar.

Son okuduğum "Bay Mercedes" kitabını 2013 senesinde yazmış olmasına rağmen arada üç tane daha kitap çıkartmıştır. Daha sonra tekrar "Bay Mercedes" in devam kitabı olan "Son Nöbet" (End Of The Watch) kitabını çıkartmıştır. **Genel olarak onun kitaplarını okurken adeta bir film izlercesine okuyorum karakterlerle bütünleşiyorum.** Onun yazma tekniklerinden gözüme çarpan biri ise geleceğe çok kılıç atmasıdır. **Okuyucuyu geleceğe doğru düşünmek için zorlar** .Örneğin "Hodges akşam eve dönemeyeceğini bilmiyor..."(Bay Mercedes) gibi. Diğer bir yazış tekniği ise diğer kitaplarıyla diğer yazarlarla olsun sürekli bağlantı kurar. Bir kitaptan diğer kitaba gönderme olmaması olarak dahilinde değildir. Ayrıca hikayeleri öyle çarpıcı anlatır ki inanmakta güçlük çekersiniz ve ağzınızdan şu kelimeler dökülür: Cidden mi bu kadar kolay mı? vs.

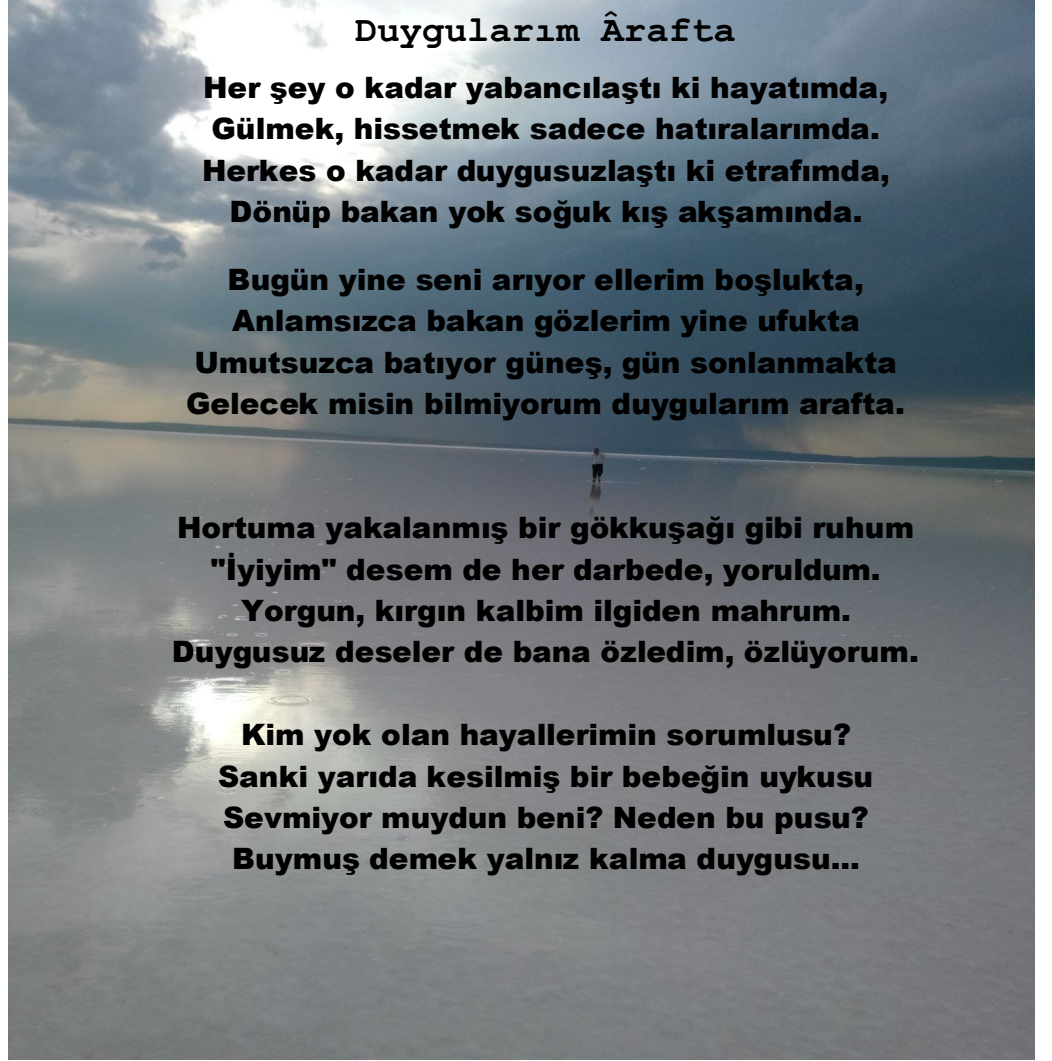
IMDB'de tüm zamanların en iyi filmi "Esaretin Bedeli" kimse bilmez ama onun kaleminden çıkmıştır. Çünkü King deyince akla polisiye ve korku hikayeleri gelir fakat "Rita Hovard'ı Seven Adam" isimli bir King hikayesidir. **Onun kitaplarını okumaya başladığınızda her çıkardığı kitabı satın alabilirsiniz gelir,** her biri ayrı kitaplar olsa da neredeyse hepsi bağlantılı gibi geliyor bana. Genelleme yapacak olursak onun kitaplarını okumaktan yani kafamda film kurmaktan çok hoşlanıyorum.■

Genelleme yapacak olursak, onun kitaplarını okumaktan yani kafamda film kurmaktan çok hoşlanıyorum

Ebru
AKBULUT
10-C

Duygularım Ârafta

**Her şey o kadar yabancılaştı ki hayatımda,
Gülmek, hissetmek sadece hatıralarımda.
Herkes o kadar duygusuzlaştı ki etrafımda,
Dönüp bakan yok soğuk kış akşamında.**

**Bugün yine seni arıyor ellerim boşlukta,
Anlamsızca bakan gözlerim yine ufukta
Umutsuzca batıyor güneş, gün sonlanmakta
Gelecek misin bilmiyorum duygularım arafta.**

**Hortuma yakalanmış bir gökkuşağı gibi ruhum
"İyiyim" desem de her darbeye, yoruldum.
Yorgun, kırgın kalbim ilgiden mahrum.
Duygusuz deseler de bana özledim, özlüyorum.**

**Kim yok olan hayallerimin sorumlusu?
Sanki yarıda kesilmiş bir bebeğin uykusu
Sevmiyor muydun beni? Neden bu pusı?
Buymuş demek yalnız kalma duygusu...**

*Duyamazsın
sessiz
çiğliklerimi,
âcizsin*

*Duyamazsın sessiz çiğliklerimi, acizsin
Sözde içimi bilirmişsin, cahilsin.
Anlayamazsın duygularımı, hissizsin.
Sen merhamet besleyemezsin, bencilsin.*

*Dinlesen de boş bir duvar sıradan,
Sonunda başarıya ulaştığını sanan,
Küçümseyen bakışları etrafımı saran,
İşte buydu benim sabrımı zorlayan.*

*Zor fark edilir tabi pişmanlık,
Vardır birileri, kalpleri kırık,
Buna sebep olana yazık,
Bilmez kimse, kim bu sanık?*

*Hazır değilsen eğer gerçekleri sakla.
Azap duyuyorsa vicdanın, açıkla.
Sonunda çözümü bulunur belki hakla.*

**Yeliz
YILDIRIM**

11 - D

**"Dindar
görüneceğiz
diye
mutaasıp
olmayın!
Aydın
desinler diye
de taviz
vermeyin"**

BEN CELÂL HOCA

1882 yılında Trabzon’ da dünyaya geldim. Baba tarafından Gürcüzadeler olarak bilinen dini ilimler alanında yaptığı işlerle tanınmış köklü bir aileye mensubum. Babam Salih Zihni Efendi, annem Güller Hanım’dır. Hayatımın en acı dönemi dört yaşında iken önce babamı kısa bir süre sonrada annemi kaybetmiş olmamdır. Anne ve babamın vefatının ardından babaannemi yanında yaşama-ya başladım ve onun himayesinde büyüdüm. **Babaannem sayesinde küçük yaşta hafızlığımı tamamladım.** Ortaokulu bitirdikten sonra Trabzon İdadisine kaydoldum. Bir yandan idadide okurken bir yandan da

medrese eğitime devam ettim. İdadide okuduğum zamanlarda dedem Ömer Feyzi Efendi’nin yerine Trabzon Çarşı Cami’nin imamlığını yaptım.

1905’ te mezun olunca İstanbul’a giderek Darulmuallimin-i Aliyye’ye girdim. Bu okulu bitirdikten sonra Darulfunun edebiyat şubesine kaydoldum. Darulfunun’da hocalarım Babanzade Ahmet Naim, İzmirli İsmail Hakkı ve Mehmet Akif Beylerin yakın ilgi ve sevgilerine şahit oldum. Bir yandan da Mustafa Asım ve Muğlalı Ali Rıza Efendilerden kelim

ve fıkıh alanında özel ders aldım.

1911 yılında Darulfunun Edebiyat şubesinden mezun oldum. Ve İstanbul Sultanisi Arapça muallimliğine tayin edildim. Çocukluğundan beri gördüğüm ilmi konular sayesinde kısa sürede meslek hayatımda başarı elde ettim. Bunun yanında başarılı bir eğitim metodu uyguladığımda yakınlarım tarafında söylenmekte kısa bir süre sonra Tevhidi Tedrisat Kanunu’nun çıkması ve medreselerin kapatılmasının ardından açılan İstanbul İmam Hatip Mektebinde Arapça muallimliğine tayin edildim. Bir süre sonra Tevhidi Tedrisat Kanunu’nun aleyhinde konuştuğum iddiası ile çok sevdiğim mesleğime ara vermek zorunda kalsam da yapılan incelemeler sonucunda görevime kaldığım yerden devam ettim. Bunun ardından tekrardan İstanbul Sultanisi Arapça Muallimliğine geçtim.

Harf devriminden sonra Arapça derslerinin kaldırılması üzerine okulun Türkçe hocalığını üzerime aldım. Uzun yıllar boyunca İstanbul’un çeşitli okullarında Türkçe, Edebiyat, Felsefe ve Mantık dersleri okuttum. **1949 yılında Maarif Vekalentine İstanbul da açılan İmam hatip kursuna müdür ve öğretmen olarak tayin edildim.** Kursun başlangıçta öğrenci sıkıntısı çekmesi üzerine çareyi gündeliğini ödeyerek topladığım işçilerde buldum. **Tek amacım teftiş esnasında kursun öğrenci eksikliğinden dolayı kapatılmasına engel olabilmektir.** Ders verdiğim za-

manlarda pratik bilgiler vermeyi hedef alan bu tip kursların yeterli olmadığını gördüm ve bunların orta dereceli okullar haline getirilmesi gerektiği düşüncesiyle dönemin Maarif vekili Tevfik İleri olmak üzere birçok yetkiliyle görüşmeler yaptım. **Ve görüşmeler sonucunda 13 Ekim 1951’de İmam Hatip Okullarının açılmasına karar verildi.**

17 Ekim 1951 tarihinde öğretime başlayan İstanbul İmam Hatip Okulu’nun ilk müdürü oldum. O an ki mutluluğumu hiçbir şeye değişmezdim. Ve ben hayatım boyunca ilk defa kendimle bu kadar çok gurur duydum.■

**Bir neslin yetişmesine
öncülük etmiştir
Mahmut Celaleddin Ökten**

*“Âlimin ölümü,
âlemin ölümü
gibidir.”*

Mustafa Kutlu ve Hikayeciliği Üzerine

Uzun Hikaye, Mavi Kuş, Ya Tahammül Ya Sefer ve Chef gibi bir çok kitabıyla tanınan Mustafa Kutlu günümüz modern hikaye yazarlarından. Kendine has üslubu ile okuyucuya ayrı bir zevk verir. Kitabı okurken hikayeyi gözünüzün önünde canlandırmamanız mümkün değildir. Genellikle bu toprakların hikayesini kaleme almıştır. Gelecekçi bir yazardır.

Kutlu'nun kitaplarını okuyanlar kendilerini bir sona hazırlamamalıdır çünkü genelde kitapların sonu okuyucuya bırakılmıştır. Bu da her okuyanın kitaptan farklı bir anlam çıkarmasına yol açar. Bir kitabını okuyan aynı zevki bir daha tatmak ister. Çünkü Mustafa Kutlu okumak diğer yazarları okumaktan farklıdır. Her okuyan kitapta kendine ait bir şeyler bulabilir. Mustafa Kutlu'nun hikayelerinin samimi olmasının nedeni yazarın siz karşısındaymişsiniz gibi yazmasıdır.

Kitaplarının başrolünde genellikle yoksulluk vardır. Her kitabında farklı bir insanın yaşadıklarını anlatır. Mesela Tahir Sami Bey'in Özel Hayatı kitabında; Mustafa Kutlu İstanbul'un tarihi yerlerini gezerken bir gün eski bir devlet dairesine girer ve orada Tahir Sami Bey'le tanışır. Tahir Sami Bey Mustafa Kutlu'ya hayat hikayesini anlatır. Kutlu Tahir Sami Bey'in hayatını çok derin bulur ve onun hayatını yazmak ister. Tahir Sami Bey'in de iznini alarak onun hayat hikayesini bu kitapta anlatır. Beyhude Ömrüm kitabında ise; dağ ba-

sında her türlü sebze ve meyvenin yetişmediği suyun da pek fazla bulunmadığı bir köyde kahramanımızın bir su kaynağı bulurken ve yanına bir meyve bahçesi kurarken yaşadığı olaylar anlatılır.

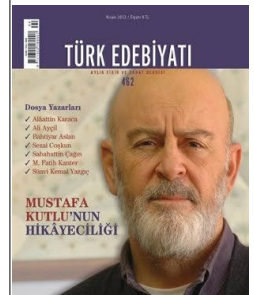
Mustafa Kutlu'yu diğer yazarlardan ayıran diğer bir nokta da hikayelerini bir oturuşta yazması ve yazması gibi bırakmasıdır. Hikayelerini yazmak için her sabah güneşin doğuşunu izleyen yazarımız 6 Mart 1947'de Erzincan'da doğmuş ve üniversiteye kadar orada okumuştur. Güzel Sanatlar Üniversitesinde okumak için İstanbul'a gitmiş ancak tek başına yapamayacağını düşünüp Atatürk Üniversitesinde Edebiyat okumuştur. Bir süre edebiyat öğretmenliği yapmış ancak birkaç sene sonunda istifa etmiştir. Öğretmenliğinin

ilk yılında hayatımın en güzel tevafuğu diye adlandırdığı eşi Sevgi Hanımla evlenmiş ve iki çocukları olmuştur. Dergilerde çalışmaya başlayan Kutlu, üniversite yıllarında resim sergisi de açmıştır. Son zamanlarda senaristlik de yapan Kutlu'nun aynı zamanda Uzun Hikaye adlı hikayesi de film olarak çekilmiştir. Şu anda da Yeni Şafak gazetesinde kültür edebiyat yazıları yazmaya devam eden Mustafa Kutlu aynı gazetede spor yazıları da yazmaktadır.■

Zehranur DEMİRCİ
11/B

“Kitaplarının başrolünde genellikle yoksulluk vardır.”

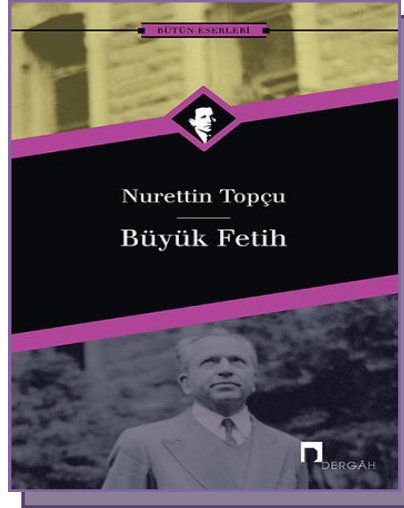

“Büyük Fetih”

Nurettin Topçu bize olayları farklı yorumlarla anlatan önemli fikir adamlarımızdandır.

Batı etkisinde kaybolan nesli dert edinin millet fikrini kazandırmak için çalışmıştır. Kitap, Nurettin Topçu'nun yaptığı fetih ve Fatih hakkında yaptığı konuşmaların ve dergilere yazdığı yazıların derlemesiyle, 1962 yılında Dergah Yayınevi tarafından hazırlanmıştır. Kitap birbirinden güzel on üç bölümden oluşmaktadır. **Bu kitapta İstanbul' un fethi değişik yönleriyle ele alınmış**, Türk toplumunun 600 yıllık değişim süreci anlatılmış milliyetçiliğimiz farklı örneklerle bize tanıtılmıştır. Topçu, “Fatih'in bize bıraktığı mirası Kostantıye'nin fethinden ibaret görmek onu anlamamaktır.”(s. 15) diyerek asıl mirasın Türk milliyetçiliği olduğunu vurgulayarak neredeyse unutulmaya yüz tutmuş milliyetçiliğimizi yeniden diriltmeye çalışmıştır. Türklerin millet fikri oluşmamış diyenlere “Bizans bir takım avare kılıçlara teslim olmuş” diyerek en güzel cevabı vermiştir. Topçu, fethin birçok yönünü anlatmış bizim sadece kılıçla fetih düşüncemizi değiştirmiştir. Ebedi fethi başaran Fatih'in fetih politikasını yedi maddede bize özetlemiştir. Bir kısım da ise gitikçe milliyetçilik ruhunu kaybeden milletimizi uyarır. Bu konuyla ilgili olarak Fatih Sultan Mehmet Han'ın düşüncelerini paylaşmıştır. O kısımda Fatih'in şu cümlesi göze çarpar: “Üç tepede üç haçlı zaferi görüyorum. Bu şehrin fethine anahtar olsun diye inşa ettirdiğim, büyük Peygamberin ismini taşla yazan Rumeli Hisarı'nın üstünde Protestanlar nakus inletiyorlar. Ben keşke orada şehit olsaydım. Belki türbem ahfadımı bir zilletten korurdu.”(s. 88) diyen **Fatih'i büyük bir hayal kırıklığına uğrattığımız görülmektedir ve bizi kendimizi sorgula-**

maya sevk etmektedir.

Nurettin Topçu, eserinde toplumumuzun vaziyetini anlatmış, neslin kötüye gidişine üzülen büyüklerimizin hislerine tercüman olmuştur. Bizi çağdaş medeniyet düzeyine getireceğim diyenlerin aslında bizi nasıl kendimize yabancılaştırdığını anlatmıştır. Ve bize Ulu Önderimiz olan Fatih Sultan Mehmet Han'ı örnek vermiştir. **Şüphesiz ki gerek kişiliği olsun gerekse zekası olsun tarihe altın harflerle adını yazdırmış önemli bir liderdir.** Bu kitap, biz gençlerin tarihimize ve kültürümüze karşı ne kadar duyarsız olduğumuzu fark ettirdi. **Bu uğurda canını veren nice şehitlerin mirasına sahip çıkamamış olmamız ise beni üzdü.**

İstanbul fethini ayrıntılarıyla öğrenmek istiyorsanız ve çağ açan liderimiz **Fatih Sultan Mehmet Han'ı daha yakından tanımak için “Büyük Fetih” kitabını mutlaka okuyun. Okul kütüphanesinde bulabilirsiniz.■**

Nurettin Topçu'nun Diğer Bazı Eserleri:

* İsyah Ahlakı	* Mevlana ve Tasavvuf
* Yarınki Türkiye	* Kültür ve Medeniyet
* İslam ve İnsan	* Taşralı
* Ahlak Nizamı	* Varoluş Felsefesi
* Mehmed Akif	* Hareket Felsefesi
* Ahlak	* Var Olmak
* Devlet ve Demokrasi	* Türkiye'nin Maarif Davası

Dilara SELVİ
10-C

“Davamız hayata uymak değil, hayatımızı Hakk'a uydurmaktır.”

Nurettin TOPÇU

YENİ OKUL

Şevval ve babası lise tercihi için okula gitmişlerdi. Şevval ilk sıraya Anadolu ikinci sıraya İmam hatip yazdı. Aslında İmam hatip yazmak istemiyordu fakat ailesi seçenек olarak İmam hatip yazmıştı. Şevval aklından hep şunu geçiriyordu: Anadolu tutar; imam hatibe gitmem. Bu düşünceleri geceleri onu uyutmuyordu. Aklından şunu geçirmeden edemiyordu: Ya imam hatip çıkarsa...

O gün geldi çattı. Şevval ve ailesi büyük bir heyecanla internet sitesini açtılar. Ve Şevval şoka uğradı. İmam hatip çıkmıştı. Günlerce ağladı hiç gitmek istemediği bir okula gitmek mi, ona ıstırap gibi geliyordu. Birkaç kere daha nakil istedi ama başarısız oldu. Günler geçti ve okulun ilk günü Şevval okula babasıyla gitti.

Okulun kapısı siyah büyük bir kapıydı. Kapı daha okula girmeden Şevval'ı ürkütü. Kapıdan girdiler ama sanki Şevval'ın ayakları geri gidiyordu. Okulun bahçesi bir yığın insan ile doluydu. Hani iğne atsan yere düşmezdi ya o derece bir kalabalık. Şevval babası ile boş bir banka oturdu. Etrafı seyrede daldı, okulun bahçesinde bir sürü ağaç vardı, insana huzur veriyordu, peşi sıra dizilmiş banklar oldukça güzel bir okul bahçesiydi ama Şevval hala mutlu değildi. Müdürün anonsu ile herkes sıraya geçti. Müdür bir süre konuştu. Ardından herkes sınıflarına geçti. Şevval okulun içine girdi ve incelemeye başladı. Küçük bir kantin, büyük bir yemekhane giriş kapısında bir nöbetçi masası ikinci kata çıktı ve bir masa daha ve yanında güzelce bir koltuk ve üçüncü kata çıktı. Karşısında iki adet tenis masası duruyordu. Büyük büyük tablolar korkutmuştu Şevvali ve koridorun solundaki ikinci sınıfa girdi. Sınıfta kimse kimseyi tanımıyordu. Herkes heyecanlıydı. Birbiriyle tanışma çabası falan. Şevval duvar kenarından ortanca sıraya oturdu ve sınıfı süzdü. Askılıklar, öğretmen masası, akıllı tahta klasik bir sınıftı.

Şevvalin yanına bir kız geldi, adı Şeyma idi. Çok iyi birine benziyordu. Masmavi gözleri, upuzun sarı sarı saçları vardı. Şeyma ile iyi kaynaşmışlardı. İlk gün bir sürü öğretmen girmişti. Nerdeyse hepsi de yaşlı gözlüklü insanlardı. İlk günler çok sıkıydı. Ama sonradan Şevval öğretmenleri okulu ve arkadaşlarını çok sevdi. **Ve sürekli aklından şunu geçiriyordu.** İyi ki bu okula gelmişim...■

Karamürsel Anadolu İmam Hatip Lisesi. Gelmeyi hiç istemediğim okul. Teog'a çalışmamıştım ve sonucun ne olacağını az çok tahmin edebiliyordum. Babam hep o zamanlar "Çalış pişman olacaksın, çalış." derdi. Şimdi haklıymış desem hiçbir anlam ifade etmeyecek. Tercih zamanı ve ondan önceki zamanlarda bu okula gelmemek için çok okul araştırdım. Bu okul benim için başta demiştim hiç gelmek istemediğim bir okuldu nedenini bilmiyorum ama hiç istemiyordum. Burası benim için sadece "Babamın mezun olduğu bir okuldan ibareti" benim için hiçbir anlam ifade etmiyordu.

Çoğu zaman Anadolu lisesine gitmeyi düşündüm ama babama ne zaman bu fikri sunsam "Olmaz!" diyordu ve o beklenen tercih günü geldi çattı. Bütün tercihlerimi imam hatip lisesinden yana kullanacaktım bu belli bir şeydi. Üç tane tercih yapmıştım. Bu okulu en sona yazmıştım. Belki bir ihtimal çıkmaz diye. Tercih sonuçları biraz erken açıklandı. Babam o kadar rahattı ki sonuçlara baktığımızda tepkisi "Zaten belliydi." Ben çok şaşırılmıştım. Tutma ihtimali düşük olsun diye en sona yazdığım okuldaydım. O gün çok ağlamıştım. Okulların açılmasını çok az bir zaman kalmıştı. Ama ben yeni ortama yeni okula başlayacağım için hiç heyecanlı değildim. Okulda en azından tanıdık arkadaşlarım vardı ve okullar açıldı. Heyecanlı değilim demiştim ama okula gelirken sanki birazcık vardı heyecan. Okula arkadaşım ile geldiğim için girerken pek yabancılık hissetmedim.

İlk, arka kapıdan girdiğimde spor salonu çekmişti dikkatimi. Sonra ağır adımlarla girmek zorunda olduğum o kapıda içeri girdim. Kapının girişinde Ahsen'le karşılaştım mutluydum. Aynı sınıfta olduğumuzu öğrenince daha da mutlu olmuştum. Ardından sınıfa çıktım sınıfa girdiğimde herkes bizdendi. Çok şaşırılmıştım sonra bahçeye sıraya indik. Okulda neredeyse hiç yabancı yoktu ve müdürümüz konuşmaya başlamıştı. Müdürün konuşması hoşuma gitmişti. İlk dersimiz Arapçaydı. İlk gün çok hızlı geçmişti derken günler haftalar diye diye tam bir ay oldu ve ben bu okula geldiğime hiç pişman değilim. Aksine çok mutluyum. **Öğretmenlerimi, arkadaşlarımı ve o gelmeyi istemediğim okulu çok seviyorum.** ■

Hatıra

Sude
ÖZDEMİR

Hatice
SALİM
9/B

Şevval
öğretmenleri
okulu ve
arkadaşlarını
çok sevdi.
Ve sürekli
aklından şunu
geçiriyordu.
İyi ki
bu okula
gelmişim

MUTLULUK

Mutluluk sadece bir düşünce değildir bence. Sanki bulutların üstünde uçuymuşsun da hiç kimsenin seni oradan indiremeyeceğine inanmaktır. Sonsuza kadar orada kalacağına inanmak. Sonra aniden kara bir perde iner gözlerinin önüne bir bakmışsın her yer kapkaranlık, şaşırırsın, çok şaşırırsın işte hayat böyle acımasız şeydir. Düşünürsün, neden bulutların üstünde olmadığını sonra dersin ki ben niye mutlu olamıyorum.

Çıkarırsın bir tepeye şehrin en yüksek yerine nefesinin yettiği kadar bağırırsın. Bıktım dersin bu hayattan, bulutlardan da. İşte o her gün seni güneşten koruyan bulutlar bir daha çıkmazlar gökyüzüne. Sonra dersin ki bi bulutlar vardı bu hayatta beni mutlu eden. Sonra yine çıkarırsın o tepeye açarsın kollarını hoşça kal hayat dersin. Sonra bırakırsın kendini o serin suların içine. İşte hayat kurtuldum senden dersin, bidaha üzemeyeceksin, ama asla da mutlu edemeyeceksin. Bu laf acıtır canımı ne kadar mutlu olmuşsundur ki ? Hayat hep başkalarının yüzüne gülerken benim de arkamdan güldün dersin. İşte o an anlarsın ki yok olmuşsun bu hayatta, bulutlar da kopmuş senden. Sonra pişman olursun dersin ki hayat beni affet, ama hayat seni o kadar affetmiştir ki bunu yapmaya gücü yetmez. Sonra gidersin bulutun yanına ben mutlu olmak istiyorum dersin, o da sana çok geç der. Anlarsın ki o an yapayalnızsın, çaresizsiniz, öyle çok yorulmuşsun ki adım atmaya haliniz kalmamıştır. ■

“TAMAM” DERSİN “HAYAT SEN KAZANDIN...”

Ey Kudüs!

Hz. Muhammed' in Miraç'a yükseldiği kutsal şehrim. İlk kıblem, Peygamberler diyarım. Selam sana Nebinin ilk kiblesi. Şimdi bana kızgınsın bilirim. Dört tarafın kuşatılmış, özgülükten yoksunsun bilirim. Gelmez belki elimden dua etmekten başka bir şey. Sahip çıkamadık belki sana. Yeterince koruyamadık seni. Ama ne olur affet bizi. Size her ne kadar sesimizi duyuramasak da sizin derdinizle dertlenen, sizinle üzülen sizi hiç unutmayıp Rabbine dua eden birileri var burada. Kimileri şehit oldu yolunda kimileri de açmış ellerini yalvarır Rabbine kal-kıp gelemesek te yanına duamızı hiç eksik etmeyiz. Çünkü biliriz ki Rabbimize edilen hiçbir dua geri çevrilmez.

Ey dünyanın kalbi! Sen tüm Müslümanların gözbebeğisin. Gözbebeğimizsin dedim çünkü sen düşersen Mekke düşer, Medine düşer, İstanbul düşer biz düşeriz sen yıkılırsan bizde yıkılırız. Ey Müslüman kardeşlerim! Kitabımız bir, Kıblemiz bir, Peygamber Efendimiz bir. Ümmet ise paramparça. Vakit İslam olma vakti. Vakit bir araya gelip tüm engelleri aşma vakti. Vakit İslam düşmanlarına karşı bir ve beraber olma vakti. Gel kardeşim gayrı oyalanma boş işlerle. Harcama vaktini gereksiz şeylere. Gel yanımda ol, destek ol, destekçim. Gel sahip çık Kudüs' e, tüm benliğine. Ne demişti Selahattin Eyyubi; “ İman sahibi kişi asla haksızlığa sabredemez.” Gel sende bu haksızlığa dur de! Kudüs'ü asil sahibine ulaştır. Onun için çaba sarf et, onu unutma, dualarından eksik etme. Sen evinde rahatça oturup çayını yudumlarken zevkle, kardeşin neler çekiyor kutsal şehirde.

Ey gözü yaşlı şehir! Çektiklerin nedir bilirim. Yaşadığın acıyı 50 yılı aşkın tutsaklığı nedir bilirim. Şimdi birkaç zalimin elinde olabilirsin ama muhakkak ki asıl sahibine geri verileceksin. Senin üzerinden tüm Müslümanlığa oynanmak istenen bu oyun, hazırlanan bu hain plan tıpkı Ebrehe'nin planı gibi yerle bir olacak, bu oyunun oynanmasına izin vermeyeceğiz. Ey Kudüs'ü işgal eden zalimler! O kirli ellerinizi çekin üzerimizden. Artık bizi rahat bırakın. Uyan ey Müslüman kardeşim! İzin verme bu hain planın gerçekleşmesine. İzin verme bizim olanı bizden almalarına. Sen ki Peygamber ümmetindensin. Sen ki İslam' a gönül vermiş kendini bu davaya adanmış bir insansın. Sessiz kalma! Uyuma artık. Uyan! Bil ki Kudüs kirlenirse tüm dünya kirlenir.

Yıllardır çile çeken gözü yaşlı kardeşim. Unutma ki Allah zalimlerin planlarını hep boşa çıkarır. İmanın, İslam'ın karşısında hiçbir kuvvet duramaz. Yıkılma! Onlara boyun eğme. Yanında olamasak da dualarımız seninle. Bunu bil! Allah her daim Müslümanların yanındadır ve zalimlere büyük bir azap vardır. Üzülme hesabın bir gün mutlaka sorulacaktır. ■

Hatice
AKSOY
9/B

Mektup

Yeliz
YILDIRIM
11/D

İl genelinde
düzenlenen
“Kudüs' e
Mektup”
yarışmasında
ilk yirmiyeye
kalmıştır.

Mustafa ENESOĞLU
(YediHilal Derneği Başk.)

■ **Mustafa Enesoğlu kimdir? Özgeçmişinizi kısaca anlatır mısınız?**

1974 yılında Karamürsel’de doğdu. İlköğretim ve **İmam Hatip Lisesini Karamürsel’de okudu.** Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesinden mezun oldu. Öğrencilik yıllarında ve sonrasında MGV İstanbul Şubesinde Ortaöğretim Başkanlığı ve İl Başkan Yardımcılığı görevlerinde bulundu. 2002 yılından sonra çeşitli sivil toplum örgütlerinde farklı kademelerde görev yaptı. Uluslararası ticaretle uğraşan Mustafa Enesoğlu evli ve 3 çocuk babasıdır.

■ **YediHilal’in kelime anlamı nedir?**

Yed-i Hilal hilalin eli, temsilcisi anlamına gelir. Aynı zamanda yedi tepeli İstanbul’da kurulduğuna işaret eder. “Yedi tepeden yedi kıtaya” hilalin değerlerini taşıma gayesindedir.

■ **Neden “YediHilal”?**

Çünkü yedi hilal gençlere hizmet eden değil, gençlerin hizmet ettiği bir teşkilattır. Gençlerle özne-özne ilişkisi kurar özne-nesne ilişkisi değil tıpkı Peygamberimizin Ashâbla kurduğu ilişki gibi.

■ **YediHilal, toplumumuzdaki hangi ihtiyacı karşılamak ister?**

YediHilal gençlerin önüne somut bir mefkure ortaya koyar. İlimde, kültürde, sanatta, teknikte dava sahibi Öncü Müslümanlar yetiştirmek derindedir.

■ **YediHilal ‘in misyonu/amacı nedir? Hedef kitlesi kimdir?**

YediHilal’in amacı bir **İslam haritası rüyasını gerçekleştirmektir.** Ortaokul, lise ve üniversite öğrencilerine yönelik çalışmalar yapar.

■ **Derneğin çalışmalarını kısaca anlatır mısınız?**

Kurulduğundan beri Müslüman Öncülerin ayak izlerini takip eder. Hadis halkaları, Okuma grupları, Tematik kamplar, Sanat atölyeleri, Çıkarılan dergiler, Eğitim kampları, Uluslarüstü İstanbul konuşmaları Genç Müslümanlar Buluşmaları, Bu sefer batıya konuşmaları gibi bir çok alanda faaliyet gösterir.

■ **Her ilde şubesi var mı?**

YediHilal ‘in şu anda otuz iki şubesi bulunmaktadır altmışın üzerinde üniversitede Çalışma yapmaktadır

■ **Son okuduğunuz kitabın adı nedir; yazarı kimdir?**

Üstad Ali Ulvi Kurucu-Hatıralar ve Yaşar Kutluay – Siyonizm ve Türkiye

■ **Gençlere/ lise öğrencilerine neleri tavsiye edersiniz?**

Salihlerle beraber olmalarını ve hayatını dörde bölerek zamanını Bedenine, ailesine, eğitimine ve davasına eşit miktarda ayırmasını tavsiye ederim

■ **Ekleme istediğiniz var mı?**

Üstad Necip Fazıl’ın sözünü eklemek isterim: **“Genç adam, at yorganı sana haram uyuman!”**

Zaman ayırdığınız için teşekkür ederiz. ■

Ayşe YENTÜR
12/B

İsmet BAŞ
12/D

Ömer TURGUT
10/B

“YediHilal gençlere hizmet eden değil, gençlerin hizmet ettiği bir teşkilattır.”

ÇANAKKALEDE BİR ASIR

Nice kahramanlar kazandık
Nice şehitler verdik.
Nice analar evlatsız,
Nice çocuklar yetim
Çanakkale'de bir asır.

Bir ekmek bir su
Devirdiler orduları
Tekbir verdiler
Dönmek nedir bilmediler
Çanakkale'de bir asır.

Daha gençliklerinde
Kan ve barut kokusu
Gözlerini kırpmadılar
Vatansız kalmadılar
Çanakkale'de bir asır.

Beklemeyin dediler
Düğüne gider gibi
Ve yaptılar düğünü
Korudular kutsallarını
Çanakkale'de bir asır.

Denizden geliyordu ölüm
Korku salıyordu bacaları
Dalgalar vuruyordu sahile
Atlar üzerinde
Allah yanında
Çanakkale'de bir asır.

Bıraktılar bebelerini
Kadın erkek demeden
Koşullar cepheye yetim, öksüz
Fakat kalamazlar vatansız
Çanakkale'de bir asır.

Kıldılar namazlarını
Aldılar analarının dualarını
Allah dediler
Öptüler bayraklarını
Savaştlar çeliğe karşı
Çanakkale'de bir asır.

Bil ki sen bunları:
Korku kaçmak bilmediler
Tanı ki ecdadını
Senin benim onun
Bu günü görmemesi için
Şehadet şerbeti içtiler
Çanakkale'de bir asır.

"Şehitler Haftası"
Şiir yarışması ilçe birincisi"

Kadim bir hafızanın izlerini taşıyan sana; bir insana seslenir gibi sesleniyorum
Ey Kudüs,

Allah'ın rahmet ve bereketiyle selamlıyorum seni Esselamu Aleyküm.
Biliyorum ki hüznünle alıyorsun selamımı. Bak şimdi kalbinden -Mescidi Aksa'ndan
yükselen bir sabah ezanıyla yazıyorum sana bu mektubumu. Güneş üstüme seninle
doğsun, mektubum Filistin koksun istiyorum. Kokuna hasret mürekkebeime dökülen
gözyaşlarını sana emanet etmek için yazıyorum. Yüreğimle yazdığım nice
mektuptan sadece biriydi bu mektup. Sana yazmak, sana seni yazmak için...

Önce nereden başlamalıydım yazmaya, hangi kelimeleri seçmeliydim sana olan
hasretimi dile getirmek için, hangi imgeleri kullanmalıydım İslam'ın ve ümmetin
göz bebeği Mescidi Aksa'nı anlatmak için, belki de Kubbetu's Sahra'nın üzerinde
yuva yapan özgür bir güvercinin mutluluğunu anlatmakla başlamalıydım? Hadi
başladım diyelim, peki ya lügatımdaki kelimeler yeter miydi seni anlatmaya?
"Keşke," deyiverdim birden "Biri olsa Kudüs'ü ona anlatsam, biri olsa beni anlasa,
ben Kudüs'ü anlatsam ve o benimle anlasa."

İçimdeki nazlı gelindin duvağı açılmamış, hayali kurulmamış yeni cümlelerin
hepsiydin. Yüreğime düşen en güzel ağrı ve bu ağrıdan kaynaklanan en büyük
tasdiktin. Arzın kandilleri gece karanlığında yıldız yıldız serpilmişken
cehaletimizin ve zifirliğimizin koyu bataklığından bizi çekip alan umuttun. Kâh
nokta nokta parlayan umudu seyrettim tebessümünde kâh damla damla akan göz
yaşlarını gördüm. Ben senin aydınlığa bakan gecelerini sevdim, ruhundaki
aydınlığında...

"Kalbim sana doğru hicrete çıkmış bir derbeder,
Bir sevda durağıdır Ortadoğu mahallendeki evler,
Böyle yaşamak her gün ölümden bin beter,
Söyle Kudüs'üm sana gelen yollar nereden geçer?"

Tarih bir film şeridi gibi geçince gözlerimin önünden, annesinden koparılmış
bir Filistinli çocuğun burukluğunu taşıyor üstümde. Meryem'in İsa'yı burada
kucağına aldığına gördüm fakat gölgende seni savunan çocukların can vereceğini
görmeyi tahmin etmezdim. Yakup'un "Yusufum Yusufum" diye gözlerini
kaybettiğine tanık oldum fakat gökten yağın koca koca bombalar altında,
Yusufların, Yakupların katledileceğine tanık olacağımı düşünmezdim.
Sokaklarında peygamberlerin dolaştığına, koştuğuna, adımladıkları; her bir taşta,
toprağa, kuma ben şahit oldum, fakat asırlar sonra içindeki şahadet şerbetine
duydukları aşkla koşan peygamber sevdahlarının üzerine serpilene toprakların asırlar
önce peygamberlerin bastığı topraklar olacağına şahit olacağımı düşünmezdim. Ah
Kudüs sana olan sevdam, şehitlerinin verdiği davadandır.

Görüyorum ki gözlerimden damla damla süzülen göz yaşları hemen
yanıbaşımdaydı bahçende beyaz beyaz güller bitmesine sebep olmuş. Sen onları
kırağı sanırsın, çiy sanırsın oysa hepsi benim gözyaşlarımla büyüyen güllerdi. Ve
hasretin kapanmamış yarama tüm acılarıyla basılmış olan tuz gibiydi. Bu nedenle
adlarını da Hasret gülleri koymuştum. Çünkü sana açılan yollar için ben dikenleri
gül saymıştım. Kız çocukları kan kokusu yerine, gül koklasın istemişim. Uzundu
sana olan yasım. Miraca çıktığın gibi adımlamalıydım ölümden her bir basamağı.
Hz Süleyman seni inşa ettiğinde onunla birlikte taş taşımalıydım. Hz Ömer'in tıpkı
seni onardığı gibi onarmalıydım sana olan yaralı gönülleri. Kubbetu's Sahra'nın
mimarını Mervan gibi düşünmeliydim her bir motifindeki inceliği. Göklerin
avucunda ilk kez sana doğru secde ettiklerinde, aralarında bende olmalıydım, iki
rekat şükür namazını Allah'a eda etmek için.

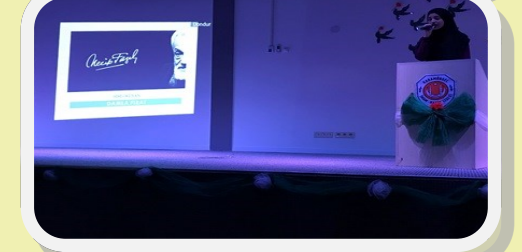
Minarelerinden ezanların susturulduğu; feryatların, çığlıkların yankılandığı
şehir. Ey hüznün şehri, Mekke-i Mükerreme'nin kardeşi. Gece boyu Medine'yi ve
İstanbul'u düşünmüştüm. Burada öyle insanlar var ki gördükleri her müslümana ilk
sorusu, "Abiciğim, ablacığım Kudüs'ü ne zaman geri alacağız?" Hemen ardından
bir meltem inşirahıyla kulaklarıma anaların feryatları çarpıyor. "Kudüs sadece
bizim mi?" Sımsıkı ketum bir 'mim' sıcaklığıyla bağrına basmıştın ümmetin
evlatlarını. Selahattinler tutsun ellerimden, doğrulmalıyım bir 'Elif' gibi cesurca ve
dimdik. 'Be'nin genişliğiyle el açmalıyım, dua dua yakarmalı ve ayet ayet
fısıldamalıyım Mescid-i Aksa'dan Allah'a...

Ey İslam aleminin kanayan yarası! Meryem'in sırrına ortak olmuş şehir. Sana
olan özlemim Hz. Muhammed'nin kokusu üzerine sinmiş topraklarındandır. Sana
olan gururum, "Bu toprakların bir karışını bile satmam. Çünkü bu topraklar halkıma
aittir." diye payitahttan yükselen Abdülhamid Han'ın sözlerindedir. Sana olan
sevencim Yavuz'un seni Osmanlı'ya yadigar bırakmasındandır. Ve sana olan aşkımda,
sana olan aşkıma ağaçların gövdesine kazıdım. Kazıdım ki ağaçlar büyüdükçe yazı
da aşkımda büyüsün. Çünkü sana aşık olmak âb-ı hayat sunmaktır. Eğer sana olan
özlemim, gururum, sevencim, aşkımda sona ererse bir gün. Eğer unutursam ben seni,
işte o zaman Allah da unutsun beni!

Ayşe YENTÜR 12/B

Not: İl genelinde düzenlenen "Kud ü s' e Mektup"
yarışmasında ilk yirmiyeye kalmıştır.

Şiir dinletisi (40 şair 40 şiir)

"Son Mektup" Oratoryosu

"İnsan bilmeli bazı şeyleri,
Bazı şeyleri iyi bilmeli!"

UNUTMAYACAĞIZ !

**Üst aklın kirli elleriyle Adnan Menderes'i asanlar
Candan aziz bu topraklara abdestsizce basanlar
Millete hizmet etmekle suçlandı Rüştüler Hasanlar
Devir başka olsa da hainler aynı, unutmayacağız!**

**Komşuyu komşuya düşürüp kahvehaneleri tarayanlar
Yaptıklarıyla şer odaklarını sevindiren işine yarananlar
Muktedir olmayı zulümde, kardeş kavgasında arayanlar
Devir başka olsa da hainler aynı, unutmayacağız!**

**Nice masumu kandırıp izbeye tuzağa çekenler
İnancımızı sömürüp insanlığa nifak tohumu ekenler
Vatan sevdalısı gençlerimizin asil kanını dökenler
Devir başka olsa da hainler aynı, unutmayacağız!**

**Kafasını meczuba kiralayıp beyhude yaşamış ömrü
Okyanus ötesinden almışlar on beş temmuz için emri
Teslim olur sanmış gafil, kahraman Ömer Halis Demiri
Devir başka olsa da hainler aynı, unutmayacağız!**

**Bizim silahımızı kuşanıp Gazi Meclise bomba atanlar
Dünyada kendilerine benzeyenlere ülkesini satanlar
Güçlü Türkiye aşına tuz diyerek zehrini katanlar
Devir başka olsa da hainler aynı, unutmayacağız!**

**İki yüz kırk şehadet ile yurdumuz uçurumdan döndü
Anadolu'yu yakacak fitne ateşi alevlenmeden söndü
Kurtuluş savaşını, Çanakkale'yi anımsatan gündü
Devir başka olsa da hainler aynı, unutmayacağız!**

**Başkomutan seslendi geleceğe sahip çıkıp karşı durmalı
Memleketi savunup haddini bilmezleri alnından vurmali
Vakit gelince inlerine kadar girip bunlara hesap sormalı
Devir başka olsa da hainler aynı, unutmayacağız!**

**Sen söyle Başkanım Cumhur kefenle yürür açar bağrını
Minarelerden yükselt selaları bekleriz meydanlara çağrını
Dik dur eğilme yanındadır hep halkın dindirir sızını ağrını
Devir başka olsa da hainler aynı, unutmayacağız!**

**Serkan ÇAKICI
12/C**

* Bu şiir 15 Temmuz Şehitler Haftası şiir yarışmasında ilçe birincisi seçildi.